

WOJEWODA LUBELSKI

PN-II.4131.339.2017

Lublin, dnia 4 października 2017 r.

**Rozstrzygnięcie nadzorcze
stwierdzające nieważność uchwały Nr 842/XXXII/2017 Rady Miasta Lublin
z dnia 7 września 2017 r. w sprawie stwierdzenia braku właściwości Rady
Miasta Lublin do rozpatrzenia skargi i przekazania jej według
właściwości.**

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r.
o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.)

stwierdzam nieważność
uchwały Nr 842/XXXII/2017 Rady Miasta Lublin z dnia 7 września 2017 r. w
sprawie stwierdzenia braku właściwości Rady Miasta Lublin do rozpatrzenia
skargi i przekazania jej według właściwości.

Uzasadnienie

Uchwała Nr 842/XXXII/2017 została doręczona organowi nadzoru w
dniu 13 września 2017r.

W § 1 uchwały przyjęto, że stwierdza się brak właściwości Rady Miasta
Lublin do rozpatrzenia skargi Pana A----- F----- z dnia 2 maja 2017 r.
i postanawia się o przekazaniu tej skargi do Wojewody Lubelskiego, jako
organu właściwego do jej rozpatrzenia.

W podstawie prawnej przedmiotowej uchwały powołany został art. 231
w zw. z art. 229 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks
postępowania administracyjnego.

Zgodnie z brzmieniem art. 231 Kpa, jeżeli organ, który otrzymał skargę,
nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest niezwłocznie, nie później
jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją właściwemu organowi,
zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego, albo wskazać mu właściwy
organ.

Natomiast zgodnie z art. 229 pkt 1 Kpa, jeżeli przepisy szczególne nie
określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem
właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności rady
gminy, rady powiatu i sejmiku województwa jest wojewoda, a w zakresie
spraw finansowych - regionalna izba obrachunkowa.

Przekazując Wojewodzie skargę na działalność Przewodniczącego
Rady Miasta Lublin celem jej rozpatrzenia, Rada uznała się tym samym za
organ niewłaściwy w sprawie. Jako uzasadnienie dla podjęcia przedmiotowej
uchwały Rada wskazała, że „Pan A----- F----- skierował swoją skargę z
dnia 2 maja 2017 r. do Wojewody Lubelskiego, powołując się przy tym na
przepis art. 227 oraz 229 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego,
zgodnie z którym to wojewoda jest organem właściwym do rozpatrywania m.in.
skarg na działalność rady gminy. Skarga, biorąc pod uwagę jej treść, dotyczy

wprowadzie zadań lub działalności Przewodniczącego Rady Miasta Lublin, jednakże przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego nie wskazują organu właściwego do rozpatrzenia skargi na przewodniczącego rady gminy. (...) Skargę na przewodniczącego rady gminy należy traktować jako skargę dotyczącą trybu pracy rady gminy. Na ten też przepis wskazał sam skarżący. Przemawiają za tym także względy celowościowe (...).”

W ocenie organu nadzoru przedmiotowa uchwała została podjęta z naruszeniem art. 229 pkt 1 Kpa.

Treść cytowanego wyżej art. 229 pkt 1 Kpa jednoznacznie określa właściwość wojewody w kwestii rozpatrywania skargi dotyczącej zadań lub działalności rady gminy, rady powiatu i sejmiku województwa, czyli organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego. Nie przyznaje natomiast takiego uprawnienia w odniesieniu do przewodniczącego rady gminy.

Charakter pełnionej funkcji przez przewodniczącego rady gminy, który jest odpowiedzialny wyłącznie za organizowanie jego pracy oraz prowadzenie obrad, stanowi o tym, że nie jest on organem samorządu gminy, a jedynie organem wewnętrznym rady gminy i tylko jej w tym zakresie podlega.

Powyższe potwierdza § 15 pkt 1 Statutu Miasta Lublin przyjętego uchwałą Nr 609/XXVIII/2005 Rady Miasta Lublin z dnia 24 lutego 2005 r. (Dz. Urz. Woj. Lubel. z 2005 r., Nr 70, poz. 1486 ze zm.), zgodnie z którym Przewodniczący Rady Miasta należy do wewnętrznych organów rady.

Niewątpliwie przewodniczący rady gminy pełni rolę pomocniczą wobec rady i jest powoływany w celu usprawnienia pracy rady. Stąd oczywistym wydaje się być wniosek, iż skoro przewodniczący rady należy do wewnętrznych organów rady gminy i nie posiada samoistnych kompetencji, to jego działania podlegają właśnie ocenie rady gminy. Wynika to przede wszystkim z zasady, iż rada gminy jest najwyższym w gminie organem stanowiącym i kontrolnym, któremu podlegają wszystkie pozostałe organy, w tym także wewnętrzne organy rady.

Mimo, że brak jest przepisów jednoznacznie wskazujących organ właściwy do rozpatrywania skarg na przewodniczącego rady gminy, to jednak art. 19 ustawy o samorządzie gminnym wyraźnie określając radę gminy jako organ uprawniony do powołania jak i odwołania swojego przewodniczącego, potwierdza powyższą tezę. Taki pogląd prezentowany jest także w orzecznictwie sądów administracyjnych (np. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wlkp. w postanowieniu z 18 maja 2010 r., sygn. akt II SAB/Go 13/10).

Stwierdzić należy zatem, iż przewodniczący rady gminy, jako organ wewnętrzny rady podlega wyłącznie radzie w całym zakresie swojej działalności. W związku z tym, to do kompetencji rady gminy będzie należało również rozpatrywanie skarg na działalność przewodniczącego rady gminy.

Biorąc pod uwagę powyższe, w przedmiotowej sprawie ocena działalności Przewodniczącego Rady Miasta Lublin - jako organu wewnętrznego Rady, należy do Rady Miasta Lublin. Zatem to Rada Miasta Lublin powinna w kwestii dotyczącej skargi na jej Przewodniczącego wydać stosowne rozstrzygnięcie.

Należy ponadto wyraźnie zaznaczyć, że właściwość organów do rozpatrzenia danej skargi ustala się według treści skargi, czyli określonego żądania odpowiedniego zachowania się organu, zgodnie z art. 229 i 230 Kpa.

Przekazana Wojewodzie skarga Pana A----- F----- dotyczyła „*notorycznego łamania przez Przewodniczącego Rady Miasta Lublin § 42 pkt 5 Statutu Miasta Lublin, który stanowi, iż Przewodniczący Rady może udzielić głosu osobie niebędącej radnym za zgodą Rady. Przewodniczący Rady Miasta Lublin, Piotr Kowalczyk, jako wyuczony i praktykujący prawnik stwierdził, iż nie ma takiego paragrafu, zgłaszam sprzeciw wobec takiego wniosku (...) Pomimo tego, iż spośród obecnych na sesjach Rady Miasta Lublin innych osób niebędących członkami tego samorządowego gremium byłem jedyną osobą proszącą o udzielenie głosu, to prowadzący obrady Przewodniczący Rady Miasta Lublin próbował to prawo ignorować, dezawuować, wyszydzić i ośmieszać, co gwałci nie tylko prawo ustanowione przez tenże organ podstawowej jednostki samorządu terytorialnego, ale przede wszystkim dobre obyczaje, idee samorządności i ratyfikowane przez nasz kraj Konwencje Międzynarodowe*”.

Charakter zarzutów postawionych przez Pana A----- F----- w skardze na Przewodniczącego Rady Miasta Lublin, niewątpliwie dotyczy zachowania Przewodniczącego Rady Miasta – polegającego na „*ignorowaniu, dezawuowaniu, wyszydzaniu i ośmieszaniu*”.

Ewentualne zaistnienie wskazywanych okoliczności dotyczących sposobu zachowania się przewodniczącego rady podlega zatem ocenie rady gminy, której podlegają wszystkie wewnętrzne organy rady.

Ocena wskazanych kwestii nie mieści się natomiast w granicach kompetencji wojewody. Powyższe kwestie nie dotyczą bowiem działania rady gminy, o którym mowa w art. 229 pkt 1 Kpa. Nie sposób również uznać, że wskazane w skardze Pana A----- F----- zachowania Przewodniczącego Rady Miasta Lublin dotyczą całej Rady Miasta Lublin i trybu jej prac.

Reasumując, przewodniczący rady gminy jest organem wewnętrznym rady gminy, jej podlega i przez nią może być odwołany. Z tych też względów rozpatrywanie skarg na działalność przewodniczącego rady gminy należy do rady gminy, a nie wojewody (por. postanowienie WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 18 maja 2010 r., sygn. akt II SAB/Go 13/10).

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały Nr 842XXXII/2017, jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA LUBELSKI

Przemysław Czarnek
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) Przewodniczący Rady Miasta Lublin
- 2) Prezydent Miasta Lublin